

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

προπληρωτέα	
Ἔτησία Δραχμ. 6	
Ἑξαμηνιαία » 3	

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

προπληρωτέα	
Ἔτησία Δραχμ. 8	
Ἑξαμηνιαία » 4	

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον Λεπτά 20	
Δικαστικά δι' ἕκαστον στίχον » 12	
Ἐκάστη εἰδοποίησης 15 στίχων Δραχμ. 3	

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τῷ ὑπευθύνῳ ἐκδότῃ.

Β'. Ἐπιστολὴ χωρικόπαιδος.

Κύριε Συντάκτη

Συνεπὴς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου, καὶ πέρνωντας θάρρος ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἀξιότιμο ἐφημερίδα σου καταχώρισι τῆς πρώτης ἐπιστολῆς μου, ἔρχομαι διὰ τῆς παρουσίας νὰ σοῦ ἐθέσω τὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἐγέννησεν ἡ προχθεσινή, καὶ μάλιστα ἡ κάμποσαις καιροσκοπούφλαις ὁποῦ ἀκολουθήσανε ἐτούταις ταῖς ἡμέραις, εἰς ἓνα δάσκαλο καὶ τὸν πιππᾶ τοῦ χωριοῦ μας. Καθὼς ξέρεις ἐνῶ ὄλοι ἐκαμαρώναναι μικροὶ καὶ μεγάλοι, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, τὸ πλῆθος τῆς φτεινῆς σταφιδοσοδείας ὁποῦ τὴν εὐλόγησε ὁ Θεὸς μετὰ τὰ δύο του χέρια, ἤλθανε δύο τρία σύγγερα, ἐμαυρίσανε τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκόντεφε ἀπὸ τὴν ἀπελπισία μας νὰ μαυροφορέσουμε ὄλοι.

Αὐτὴ ἡ γενικὴ κατῆφεια πολὺ μοῦ ἐκακοφάνηκε, διότι εἶμαι σχεδὸν πάντοτε κατηρῆς, λογαριάζωντας τὰς περιπετείας μου καὶ ὅταν κατ' ἐξαιρέσειν, ἡ γενικὴ εὐθυμία μετὰ παρασύρη καὶ μετὰ κάμη νὰ εὐθυμῶ, βέβαια ἐπιθυμῶ τοιαύτη εὐθυμία νὰ μὴ μετὰ ἀπυχαίρη τῆσιν εὐκολα. Εὐρισκόμενος ὅθεν μετὰ τὸν πιππᾶ καὶ δάσκαλο τοῦ χωριοῦ μας οἱ ὁποιοὶ κυττάζωντας τὸν οὐρανὸν ἐφαινόταναι μελαγχολικοὶ, ὁ μὲν λές καὶ ἐδιάβαζε τὸ θαγγέλιο τοῦ Ἀγίου Πάθους, ὁ δὲ ἄν ἔδυσκολεύετο νὰ ἐννοήσῃ κανένα μέρος τῆς γραμματικῆς του, ἠθέλησα βεβιασμένως νὰ ἐπαναφέρω αὐτοὺς εἰς τὴν πρώτην εὐθυμίαν, ἐλπίζωντας τοιούτοτρόπως νὰ ἐξακολουθήσω ὀλίγο ἀκόμη τὴν εὐθυμία μου. Τί ἐπάθετε λοιπὸν, τοὺς λέγω, καὶ μετὰ μίας ἐσκουτουφλιάσετε; τάχα εἴσαθε ὑποχρεωμένοι νὰ κολακεύετε τὴν σκέπαις ἐκείνων ὁποῦ δὲν ἐφτιάσανε ὀπήτια, καὶ νὰ σκουτουφλιάσετε ὅταν αὐτὴ μαυρίζῃ, νὰ εὐθυμῆτε δὲ ὅταν γελᾷ καὶ λάμπῃ; γὰρ μετὰ δὲν κυττάζω τὸ γύρο μου γιὰ νὰ γελᾷ ἢ νὰ κλάψω κατὰ τὴν ἀπεθύμια καὶ τὴν ὄρεξι τῆς ἀτμοσφαιρας ἢ τῆς Γῆς, ἐγὼ δὲν γελῶ καὶ δὲν κλαίω παρὰ ὅποτε μοῦ τὸ λείει ἡ καρδιά μου. Ἀποφασίστε νὰ γελάσετε λοιπὸν μαζί μου, διότι ἐγὼ δὲν θὰ σᾶς κάμω ποτὲ τὴν χάρι νὰ κλάψω μαζί σας δι' ὅσον καὶ ἂν σκουτουφλιάζῃ ὁ οὐρανὸς καὶ σεῖς ἄποῦ τὸν μιμείσθε. Ἄλλὰ ὁ ἀστεϊσμός μου δὲν ἔκαμε κανένα ἀποτέλεσμα εἰς ἐκείνους, οὔτε εἰς ἐμέ τὸν ἴδιο ἠμπόρεσε νὰ παρατείνῃ τὴν καλοδιαθεσίαν ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἔδωσε ἀφορμὴ εἰς τοὺς δύο λογαριασμοὺς τοὺς ἐξῆς νὰ μετὰ ἐμβάσαν εἰς τὰ βάθη ὁποῦ δὲν ἠμπόρεια νὰ κολυμβήσω, καὶ μετὰ ἐπνίξαναι μέσα εἰς λογαριασμοὺς καὶ σχέφαις ὁποῦ ἂν δὲν μετὰ βοηθήσῃ ὁ καιρὸς νὰ ταῖς ἐγγάλω ἀπὸ τὰ κεφάλαια μου, πολὺ φοβοῦμαι ὅπως θὰ μετὰ κάμουν νὰ μοῦ λείψῃ διὰ πάντοτε ἐκείνη ἡ ὀλιγη εὐθυμία ὁποῦ κάποτε μοῦ ἐβαλσάμωναι τὴν ψυχὴν. Πρῶτος ὁ σιόρις δάσκαλος μετὰ ἓνα πε-

ριγελαστικὸ ὕφος ἀρχινάει ἄν νὰ ἤθελε νὰ μοῦ κάμη μάθημα, λέγωντας: «Μόνος ὁ χοῖρος, ὁ ὄνος, τὸ ζῶον ἐν γένει, ἐγεννήθη ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀνυψοῖ τὸ βλέμμα ὑπεράνω, ἢ νὰ τὸ ἐκτείνῃ πέραν αὐτοῦ· δὲν βλέπει παρὰ ὅ,τι εἶναι ὑποκάτω ἀπὸ τὴν μύτην του, τὸ παρὸν, τὸ ἐνεστός. Ὁ ἄνθρωπος ἀπ' ἐναντίας, πλασθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων ὀρθιος καὶ ἔχων εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, προορισμὸν ἔχει νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ἐμπροσθεν καὶ μακρὰν αὐτοῦ κείμενα, νὰ βλέπῃ τὴν ὁδὸν ἣντινα θὰ διέλθῃ· διότι ὀφείλει νὰ μὴ ἐπαναπαύηται καὶ χαμαρώνῃ τὸ σημερινὸν, τὸ παρὸν, τὸ ἐνεστός, ἀλλὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ, καὶ τὸν προορισμὸν του· νὰ μὴ σταθμεύῃ ἀναπαύομενος ὁποῦ ἴσταται· ἀλλὰ βολιδοσκοπῶν τὸ πέλαγος τῆς σταδιοδρομίας του νὰ κανονίζῃ τὴν πορείαν του εἰς τρόπον ὥστε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ νὰ δύναται νὰ προέλθῃ εἰς τὰ καλά προσδοκῶν καὶ τελειοποιούμενος ὁπως μὴ ναυαγήσῃ ἐπὶ τῆς ψάμμου.

Ἐποιαύτης οὔσης τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τούτου ὑπὸ τοιούτων ἀναγκῶν τοῦ καθημερινοῦ βίου πάντοτε περιστοιχομένου, ὁποῦ θέλεις νὰ εὐθυμῶμεν ἔχοντες νὰ φάγωμεν σήμερον, ἐνῶ διὰ τῶν ἐπικειμένων βροχῶν βλέπομεν κινδυνεύοντα τὸν σταφιδόκαρπον ἐξ οὗ θὰ συντηρηθῶμεν μέχρι νέας βεσοδείας; ἢ ὑποπιθεμένου ὅτι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν ἐκ τῆς ἀπωλείας ταύτης, θὰ ἡμεῖς τόσο ἐγωῖσται καὶ ἀπαθείς εἰς τὴν συμφορὰν τοῦ πλησίον ὥστε νὰ ἀδιαφορῶμεν καὶ ἀμεριμνῶμεν ὀρῶντες ἐπικειμένην τὴν ἀπώλειαν τῶν κόπων, ἐξόδων καὶ πάσης ἐλπίδος τοῦ μέλλοντός του; ἄλλως δὲ τούτου πάσχοντες, κατ' ἀνάγκην δὲν θὰ πάθωσι καὶ τὰ ἡμέτερα συμφέροντα πολὺ ἢ ὀλίγον, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐκ τῆς ἀνεχείας αὐτοῦ;

Ἄλλοιμονον ἐὰν ὁ ἄνθρωπος, μὴ ἀποβλέπων εἰς τὸ μέλλον, ἀλλὰ τὰ πάντα περιερίζων ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκλου τοῦ ἐνεστώτος καὶ τοῦ μικροῦ ἐγωισμοῦ του, περιωρίζετο μόνον περιποιούμενος τὴν θέσιν εἰς τὴν εὐρίσκειται, καὶ μὴ βαινῶν, κατὰ τὸν προορισμὸν του, εἰς τὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ μεγάλῃν ὁδὸν τῆς προόδου ὁ τοιοῦτος οὐ μόνον δὲν ἤθελε δυνηθῆ νὰ σταθῇ εἰς τὴν θέσιν του, καθ' ὅσον οἱ ὀπιθεν αὐτοῦ, κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον τῆς προόδου, ἐρχόμενοι ἤθελλον τὸν συντρίψῃ μὴ προχωροῦντα, ὁπως τὸν καταστήσωσιν ἐκποδῶν, ἀλλὰ καὶ ἂν παρὰ κανόνα ἤθελε μείνῃ εἰς τοὺς πόδας του δὲν ἠδύνατο εἰμῆ εἰς τέλος νὰ σκίψῃ τὸν ἄλλικον του ἐκεῖ ὁποῦ ἐκ γενετῆς εὐρεθῆ καὶ ὀδῆνυσε τὸν καιρὸν του πέραν ὁφισσῶντα ὁποῦ ὡς ζῶον τὴν ἐφήμερον ἀνάγκην μόνον ἐξυτοῦ ἀναπληρώσῃ μὴ προνοῶν περὶ τῶν

περιπετειῶν τοῦ μέλλοντος καὶ περὶ τῶν ὁμοίων του. Ὁ κανὼν τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ φροντίς τοῦ μέλλοντος, ἢ τις ἐστὶν ἡ πρὸς τὰ πρόσω πρόβασις. Ὁ ἄνθρωπος βλέπει ἐμπρός, ποῦ βαινῆ, καὶ οὐχὶ χαμαὶ ὁποῦ ἴσταται ὁ κανὼν δὲ οὗτος ὁ εἰς τὸν κατ' ἄτομον ἄνθρωπον ὑριστάμενος, εἶτι μᾶλλον εἰς τὸν ἐν γένει ἄνθρωπον, ἐξ οὗ ἀποτελοῦνται αἱ πολιτεῖαι, τὰ ἔθνη. Ἄπαιτεὶ αὐστηροτέραν ἐφρημογῆν, ὡς εἶτι μᾶλλον τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἀπομακρύνσεως ἐπιφερούσης ἀσυγκρίτως μείζονας καὶ σημαντικὰς συνεπειὰς. Ὡς τὸ ἄτομον παθαίνει καὶ ἐν τῇ μέσῃ ἢ τῇ προβεβηκυῖα αὐτοῦ ἡλικία εὐρίσκειται ἀσθενισμένον, πτωχόν, ἐγκαταλειμμένον, ἐὰν ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ δὲν ἀποβλέψῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ τὴν προόδόν του, οὕτως αἱ πολιτεῖαι καὶ τὰ ἔθνη μαρτίνονται ἐν τῇ στασιμότητι καὶ φθίνουσιν, ἂν οὐδολως τὸν κανόνα τῆς προόδου ἀκολουθοῦντα καὶ τὴν ἐμπροσθεν αὐτῶν διεκχεραγμένην μεγάλην ὁδὸν, οὐδὲ τοὺς ἐμπροσθεν αὐτῶν ἡρακλείους ἄλμασι προχωροῦντας φιλοτιμούμενα νὰ μιμηθῶσι κατὰ τὰ ἐνόντα, περιορίζονται εἰς τὸ νὰ καλλιερεύσωσι τὰς ῥάτσας τῶν κοκκινουγουλίων των ἢ πῶς ν' ἐξομοιώσωσι τοὺς πέπονος μετὰ τὰς κεφαλάστων. Ὡς παραδείγματος χάριν, σφετερισθέντος τινὸς τὴν πατρικὴν ἐνός ἀτόμου κληρονομίαν, ὁ στερηθεὶς ταύτης δύναται νὰ τὴν ἐπανακίησῃ ποτὲ ἐὰν περιμένη νὰ ἔλθῃ τὸ δῖο κηρ εἰς τὸν τόπον τοῦ μοναχόν του, καὶ μετὰ τοιαύτην πεποιθῆσιν χάνει τὸν καιρὸν του ἐξοδευόμενος εἰς διασκεδάσεις καὶ τρυφὰς; ὁ τοιοῦτος ὁπως διεκδικήσῃ τὸ δικαίόν του δὲν ὀφείλει ἀποβλέπων εἰς τοῦτο νὰ καταφρονήσῃ τοὺς ἐφήμερους κόπους καὶ στερήσεις ὁπως διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ καὶ ἀναγκαίας ὀδαπάνης ἀναγκάσῃ τὸν σφετεριστὴν νὰ ἀποδώσῃ ὅ,τι δὲν τῷ ἀνήκει; προσομοίως καὶ πολιτεῖαι, τὰ ἔθνη, τὰ ὑπὸ τρομερὰς καταγίδος ὀπισθοδρομήσαντα, καὶ περιορισθέντα εἰς πνιγρὰν ἀτμοσφαιραν καὶ σπιθαμιῶν χωρὸν, δύναται ἐν τῇ ἀπραξίᾳ αὐτῶν νὰ ἐπεριμείνωσιν ἄλλο ἢ τὸν δι' ἀσφυξίας θάνατον; Ἄλλὰ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω ἡ ὁμοίότης τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εὐπραγίας ἢ δυσπραγίας τῶν ἀτόμων πρὸς τὰ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἔθνους, μετὰ παρέρουσαν εἰς τὸ νὰ πεσω ἀπὸ τὸ ἄτομον εἰς τὴν πολιτείαν. Τούτου ὁμως συμπεσόντος ὀφείλω, πρὸς διευκρίνησιν τῆς ἰδέας μου, νὰ προσθέσω ὅτι ἂν εἰς τὸ ἄτομον δύναται νὰ ἐπέλθῃ σχετικῶς πρόοδος διὰ τῆς κηροποιίας ἢ κατὰ τὰς ἀπολαύσεις εἰς τὴν πολιτείαν καὶ εἰς τὸ ἔθνος δὲν δύναται ποτὲ νὰ μὴ ἀνακατασκευασθῇ τῇ ἡ παρακμῇ καὶ τῇ ἐξοπίσει, ἐὰν οἱ πολιτευόμενοι δὲν ἔγνων ὡς σταθερὸν καὶ ἀπαρασάτον κανόνα τὴν κατὰ τὰ ἐνόντα προπαρασκευῆν, ἔστω καὶ κατὰ μικρὸν,

αὐτῶν μέσων δι' ὧν δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν πολιτείαν σεβαστὴν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ νὰ προχωρήσῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐημερίας των πρὶν ἢ ἐπέλθῃ χειρῶν καὶ καταγίγῃ καὶ καταλάβῃ αὐτὴν ἀστεγὴν καὶ ἀνυπόδητην ἐν ὑπαίθρῳ.

Ἴδου φίλε μου τὸ διατὶ δὲν εὐθυμῶ βλέπων τὴν κακοκαιρίαν, καὶ τοι δὲν ὑστεροβαίω σήμερον.

Ἐκαμα τὸν σταυρόν μου πῶς ἐξεμπερδεύσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν πολυλογίαν τοῦ εὐλογημένου δασκάλου τοῦ χωριοῦ, ὅτε ὁ παππᾶς ἄν νὰ ἤθελε νὰ βάλῃ λόγον πιάνει τὴν κλονὰ τοῦ δασκάλου καὶ τὴν τραβᾷ παρεμπρὸς καὶ πλέον ὑψηλά. «Ὁφείλω καὶ ἐγὼ παιδί μου, μὴ λέγει, νὰ ἐπιλέξω εἰς ὅσον ὁ δάσκαλος ἀξιολόγα σὰς εἶπεν ὅτι ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη διὰ νὰ βλέπῃ τὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ μεγάλην ὁδόν, πάντοτε εἰς τὴν ἄκραν ταύτης τί βλέπει; βλέπει ἐν τελευταίον ἄκρον περιστοιχίζον αὐτὴν, τὸν οὐρανόν, πῶς αὐτοῦ; ὁ οὐρανὸς εἶναι τόσον ὑψηλὰ πῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου μας τὸν ξανοίγουμεν μακρόθεν οἶονε φυτευμένον εἰς τὴν ἄκραν τοῦ αὐτοῦ δρόμου; Ναι μὲν τὸ τοιοῦτον ἔχει τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἐξήγησιν, ἀλλὰ ἡ φύσις ἔχει τὸν Ποιητὴν τῆς. Ὁ Ποιητὴς οὗτος διέταξεν οὕτω τὸ πρᾶγμα, ὅπως κατὰ πᾶσαν στιγμήν καὶ ἀνά πᾶν βῆμα ὑπενθυμίζῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ὀφείλει νὰ προχωρῇ καὶ μὲν, ἀλλ' ὅτι δι' ὅσον καὶ ἂν προχωρῇ, καὶ εἰς οἰανδήποτε διεύθυνσιν τραπῇ, τελευταίον θὰ ἀφίχθῃ ἐκεῖ, ὅπου ἀνθρωπίνως μᾶς φαίνεται ἀδύνατον τοῦτέστιν εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανόν, ὅτινα ἢ πρόνοια ἢ ὀδόκησε μέχρις ἡμῶν νὰ χαμηλώσῃ, ὅπως ἐν αὐτῷ μᾶς εἰσαγάγῃ, καὶ ἐπομένως νὰ μᾶς ἐπιδείκνυθῇ, ὅτι ἢ ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ πορεία ἐκάστου ὀφείλει νὰ ἦναι τοιαύτη, ὥστε εἰς τὸ τέλος τῆς νὰ εὑρεθῶμεν εἰς κατάστασιν νὰ μὴ αἰσχυρθῶμεν ὅπως κρούσωμεν τὰς πύλας τῆς ἄκρας εὐδαιμονίας, καὶ μὴ ταφῶμεν ἐξωθεν αὐτῶν μὴ ἀξιοθάντες μετὰ τὴν πολυλογίαν μακρὰν ὁδοπορίαν νὰ ἀναπαυθῶμεν καὶ ἡσυχάσωμεν. Ἄρα ἐκάστη πράξις, ἐκαστὸν βῆμα τοῦ ἀτόμου, τῆς πολιτείας, τοῦ ἔθνους, ὀφείλει νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου. Ἐὰν μὴ ἐπὶ τῶν δύο τούτων σιδηροελασμάτων ἐρείδεται, ἢ πρόβασιν τῶν ἔθνων καὶ τῶν ἀτόμων, ἢ ἄμαξα τῆς προβάσεως των θέλει παρεκτρεπομένη συντρίψῃ σὺτὰ εἰς τὴν ἄβυσσον.»

Νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθεια, συντάκτη μου, αὐτὴ ἡ δευτέρα δόσις τοῦ κινίνου, μὴ ἐπέρασε τὸν πονοκέφαλον ὅπου μὴ ἐφαίνοντο πῶς μὴ ἐπροξένησεν ἢ πολυλογία τοῦ δασκάλου τοῦ χωριοῦ, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἔχουν μεγάλο δίκαιο καὶ οἱ δύο τους, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ προσπαθῶ ὅσον ἔμπορῶ, ἐννοεῖται, νὰ κυττάζω καὶ τραβῶ ἴσια πέρα ἐκεῖ ὅπου βγάνει ὁ δρόμος μου.

Δημοτικά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 44η. (15 Ἰουνίου 1871)

τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ζακυνθίων.

ὑποβληθείσης ἐκθέσεως τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐξέλεξιν τῆς διαχειρίσεως τῶν πρώην Ἐπιτροπῶν τοῦ θείου Ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὁ Κύρ. Δήμαρχος ἑλαμβάνων ἀφορμὴν, λέγει, ἐκ τοῦ ὑπὸ σκέψιν ζητήματος ἐπικαλοῦμαι τὴν καὶ εἰς τοὺς ἐνταῦθα θείους Ναοὺς ἐφορμογὴν τοῦ Νόμου περὶ ἀγαθουργῶν Καταστημάτων, τοῦτέστι τὴν τακτικὴν καὶ ἑτος ἐπιτήρησιν προϋπολογισμοῦ καὶ ὑποβουλίου, ἵνα οὕτω τακτικῶς κανονίζωνται τὰ ἔξοδα τοῦ θείου Ναοῦ καὶ ἀποβίῃ εὐχερῆς ἢ ἐξέλεξις ἐκάστης διαχειρίσεως.

Μετὰ διαφόρους παρατηρήσεις καὶ συζητήσεις ἐκ μέρους τῶν Κ. Κ. Συμβούλων καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος, τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνητο.

4. Νὰ προσκληθῶσιν ἅπαντες οἱ νῦν ἐπίτροποι

ἵνα προσαγάγῃσιν εἰς τὴν δημοτικὴν τὸν λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεως των μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου ε. ε. καὶ τοῦτο μέχρι τέλους Αὐγούστου τὸ βραδύτερον. Τοὺς λογαριασμοὺς τούτους θέλει ἐξελέγξῃ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐνοριτῶν ἐκάστου Ναοῦ, ἐκλεχθσομένων παρὰ τοῦ Δημ. Συμβουλίου, αἵτινες θέλουσιν ὑποβῆλθαι εἰς αὐτὸ τὰς ἐκθέσεις των πρὸς ἔγκρισιν.

2. Νὰ συντάξῃσιν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων ἀπὸ 1 Αὐγούστου ε. ε. μέχρι 31 Ἰουλίου 1872 καὶ νὰ προσαγάγῃσιν αὐτὸν εἰς τὴν Δημοτικὴν μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου τὸ βραδύτερον εἰς διπλοῦν ἀντίτυπον.

3. Ἡ Δημοτικὴ θέλει τοιχοκολλῆσαι τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκείων Ναῶν ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἐβδομάδας, ἤτοι μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς 25 Ἰουλίου πρὸς γνώσιν τῶν ἐνοριτῶν, ἐκάστος τῶν ὁποίων δύναται εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ ὑπεβάλῃ εἰς τὴν Δημοτικὴν ἐπιδήμιον χάρτου τὰς παρατηρήσεις του.

4. Παρελθούσης τῆς ἄνω προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου, τὸ Συμβούλιον θέλει ἐξετάσει καὶ ἐπικυρώσει τοὺς ἄνω προϋπολογισμοὺς.

5. Ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου οἱ ἐπίτροποι δὲν θέλουσιν ἐνεργῆ οὐδεμίαν δαπάνην μὴ περιλαμβανομένην εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀνεῦ ἐδικῆς ἀδείας τοῦ Δημ. Συμβουλίου.

6. Οἱ ἐπίτροποι ὀφείλουσιν νὰ κρατῶσιν εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τόσον τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν καθὼς καὶ τὰς ἀδείας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐκτάκτων δαπανῶν, σημειοῦντες ἐπὶ ἐκάστης δαπάνης τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κατόπιν ὅθεν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὸ Συμβούλιον ἀνέβαλε τὴν ἐπὶ τῆς ἐξελεγεως τῆς ἐπιτήρης διαχειρίσεως τοῦ θείου Ναοῦ ἁγίας Τριάδος ἀπόφασίν του.

Εἶτα ἐπεψηφίσθη τὴν δαπάνην δραχ. 9,40 πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐνταῦθα ἐλθόντος προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Ἰθάκης πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐδικῶν παρέδρων.

Παρεδέξατο ἐπίσης τὴν δαπάνην ἐνὸς δικηγόρου (καρπούτζου) ἐλαίου ἀνά πᾶσαν ἐσπέραν καὶ ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἀδιακρίτως διὰ τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ποιητοῦ ὠρολόγιον. τῇ προτάσει δὲ τοῦ Κ. Δημάρχου παρεδέξατο ὡσαύτως ὅπως συσταθῇ πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐλθόντα θείον Ναοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου ἵν' ἀναλαβῶσιν τὸν φωτισμὸν τοῦ παρὰ τῷ ῥηθέντι θείῳ ναῶ ὠρολόγιου, καὶ ἐκτελέσωσιν ἐπισκευὰς τινὰς, ἀναγκαίας εἰς αὐτό.

Μετὰ ταῦτα κατὰ πρότασιν τοῦ Κ. Δημάρχου τὸ Συμβούλιον ἐπεψηφίσθη τὴν δαπάνην μέχρι 600 δραχμῶν πρὸς μεταφορὰν εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα τῶν ἐνταῦθα ἐναπομεινασῶν καὶ στερουμένων μέσων κρητικῶν οἰκογενειῶν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 45η. (19 Ἰουλίου 1871).

Ὁ Κύριος Δήμαρχος ἐπληροφόρησε τὸ Συμβούλιον ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν ΥΠ. Νόμον περὶ διανομῆς τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν Δήμων Ζακύνθου, ἢ ὑπὸ τοῦ 2ου ἁρθροῦ τοῦ ἰδίου Νόμου ἀποβλεπομένη Ἐπιτροπὴ, αἰτήσατο καὶ λαβοῦσα κατάλογον ὄλων τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων, πληροφορηθεῖσα δὲ περὶ τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ Νοσοκομείου καὶ Ὀρφανοτροφείου ἀπαντωμένων μέχρι τοῦδε ἐξόδων, προσδιώρισε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὰς ἐγχωρίου προσόδους, τὸν φόρον ὑδραγωγείου, τὰ ἐνοίκια τῆς ἀγορᾶς, τὰ ἐνοίκια τοῦ ἀλατοπηγείου, τὰ ἐνοίκια τοῦ ἄλλοτε Φόντεγου ἄρτι μεταποιηθέντος.

Ὅτι τοῦτο εἶναι μέτρον προσωρινόν, καὶ ἂν αἰρηθεῖσαι πρόσοδοι δὲν ἐπαρκῶσι, δικαιούται ὁ Δήμος νὰ ζητήσῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλας προσόδους τῆς Ἐπαρχίας. Ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ἀνωρρηθεισῶν προσόδων περιέρχεται ἐφεξῆς εἰς τὸν Δήμον Ζακυνθίων. Ἀνέγνω δὲ καὶ τὴν σχετικὴν τῆς Ἐπιτροπῆς πράξιν.

Τὸ Δημ. Συμβούλιον ἐγκρίνον τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Δημάρχου ὑποβληθέντα, ἀπεφάνητο ἵνα τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι τὰ εἰρημένα ἀγαθοεργὰ καταστήματα Ἀδελφάντων ὑποβληθῶσιν ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν ἀναγκαίως πρὸς ἐπιτήρησιν αὐτῶν δαπάνης, ὅπως τὸ Συμβούλιον ὀρίσῃ τὰ ἄρθρα.

Ἀκολούθως ὁ Κύρ. Δήμαρχος ὑπέβαλε ὅτι συντελεσθῆναι μετὰ τῆς παρὰ τῶν ἐταίρων τῆς οἰνοπνευματικῆς ἐταιρίας συστάσεως ἐπιτροπῆς περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ κτηρίου αὐτῆς ἐνθα μέλλει ν' ἀνεγερθῇ τὸ θέατρον ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ λα-

βοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ἐκτίμησιν, πρὸς δὲ ἀποβλέψασα εἰς τὸν σκοπὸν, πρὸς δὲ τὸ ἐν λόγῳ κτήριον θέλει χρησιμεύσῃ, προσδιώρισε τὸ πρὸς τὴν ἐταιρίαν ὀφειλόμενον ποσὸν εἰς Δραχμὰς 9540 1/2 ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὰς 954 3/8 μετοχὰς τῶν μετόχων τῆς ἐταιρίας, ὑπολογιζομένης ἐκάστης μετοχῆς ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ κτηρίου εἰς δραχ. 10, καὶ ταῦτας πληρωτέας ἀτόκως εἰς προθεσμίαν 3 ἐτῶν κατ' ἐτησίαν δόσεις πρὸς τὴν δὲ Κύρ. Δήμαρχον ἵνα τὸ Συμβούλιον ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν συνολογίαν τοῦ σχετικοῦ Συμβολαίου.

Τὸ Συμβούλιον παραδεχθὲν παμψηφεί τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Δημάρχου, παρέσχεν αὐτῷ τὴν ἐξουσιοδοτήσιν νὰ συνολογήσῃ τὸ συμβόλαιον συμφώνως πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθέντα. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἀγορᾶς νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1872 κατὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὁποίου νὰ παραδεχθῇ κοινὸν πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ῥηθέντος ποσοῦ τῶν Δρ. 9540 1/2 ἀφαιρουμένων τῶν ὧν θὰ λάβῃ ὁ Δήμος διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν παραχωρηθείσας καὶ τυχὸν παραχωρηθησομένας μετοχὰς, καθὼς καὶ τοῦ μερίματος ἀνήκοντος εἰς τὰς αὐτὰς μετοχὰς ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἄλλης περιουσίας τῆς διαλυθείσης Οἰνοπν. Ἐταιρίας.

Εἶτα ὁ Κύρ. Δήμαρχος ἐπληροφόρησε τὸ Συμβούλιον ὅτι ἐπιστάσεως τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Παύλου Γαῖτα Ἀδρακτὰ προικοδοτούμενον κοράσιον, προητοίμασε τὴν δέουσαν διακήρυξιν, ἣν ἀνέγνω.

Ἀκολούθως τὸ Συμβούλιον ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Περθεναγωγείου νὰ συνολογήσῃ δάνειον ἐκ 4,000 Δραχμῶν πρὸς πληρωμὴν ὀφειλομένων μισθῶν, καὶ ἄλλων κατεπιγευσῶν ὀφειλῶν, ἀπορῶνθεν συνάμα ἵνα ἢ ῥηθείσα Ἐπιτροπὴ περιφύσῃ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἕτερα ἐξέδα τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς μονῆς εἰς μέτρον συνάδον πρὸς τὴν πραγματικὴν χρηματικὴν κατάστασιν τοῦ Καταστήματος.

Μετὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον ἐξουσιοδότησε τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ θείου Ναοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βιδάλε νὰ ἀπαντήσωσιν τὴν δαπάνην μέχρι Δραχ. 250 πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ῥηθέντος θείου Ναοῦ, τῶν παρακειμένων οἰκιῶν του καὶ τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος παρεκκλησίου τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 46. (24 Ἰουλίου 1871)

Ὁ Κύρ. Δήμαρχος ὑπέβαλεν ἔγγραφα τῆς Βασιλικῆς Νομαρχίας, δι' ὧν ἀναγγέλλονται τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐνταῦθα Δήμους χορηγητέα βοηθήματα διὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα, καὶ ὅτι ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ζακυνθίων ἀπονέμονται Δραχ. 20 ἀνά μῆνα, πρὸς τὴν εἰς αὐτὸν προστεθῶσιν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῆς διευθυνούσης ἤδη τὸ Σχολεῖον τῶν κορασιῶν Διμοδιδασκαλίσεως, καθ' ὅσον αὕτη, πρωτοβάθμιος οὖσα, δικαιούται ἀνωτέρας μισθοδοσίας τῶν 60 Δραχμῶν αἵτινες ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὤρισθησαν πρὸς μισθοδοσίαν τῆς κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διευθυνούσης τὸ αὐτὸ Σχολεῖον τριτοβάθμιου Κ. καὶ Κοπίδου.

Τὴν πρότασιν αὐτὴν τὸ Συμβούλιον παρεδέξατο παμψηφεί.

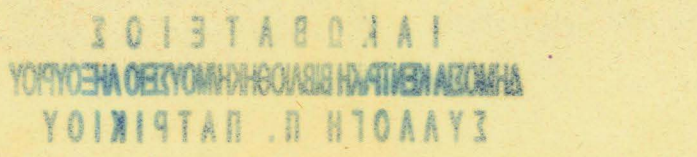
Παρεδέξατο ὡσαύτως τὴν πληρωμὴν Δραχμῶν 18, 67 ἐξόδον ἀπαντηθῆν ὑπὸ τοῦ κυρ. Δημαστυνόμου πρὸς ἀπέλασιν φαυλοβίων καὶ σκανδαλωδῶν κοινῶν γυναικῶν. Ἐπίσης τὴν πληρωμὴν Δραχμ. 26, 20 πρὸς τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας διὰ τὸν ῥηθέντα λόγον.

Ὁμοίως παρεδέχθη τὴν πληρωμὴν Δρ. 142, 21, ἀπαντηθῆν ἐξόδον διὰ τὴν εἰς Ἄμμον μεταφορὰν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Σφαγείου καὶ ἐτέρων Δρ. 47 καὶ 36 ἀπαντηθεισῶν πρὸς κατασκευὴν περιφραγμάτων εἰς τὸ κρησιωτικὸν καὶ τραπέζι-οῦ τοῦ Ἀγορανομείου.

Εἶτα παρεδέξατο αἴτησιν τοῦ κ. Διονυσίου Λαμπύρη ἵνα χορηγηθῇ αὐτῷ προθεσμίᾳ ὅπως πληρωθῇ τὸ πρὸς τὸν Δήμον ἀνήκον δικαίωμα ἐκ τοῦ λαχείου εἰς 8 ἔθεσε τὴν εἰς Γεφύρι νεόδμητον οἰκίαν του ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τῆς πωλήσεως τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου, ἂν ἢ διὰ τὸν ἀποβλήσῃ ἀπὸ τῆς ἀποβλήσεως Ἐπιτροπῆς δικαιούται καὶ ἑαυτὸν εἰς τούτο.

Ἀκολούθως ἐγορήγησε πίστωση τῷ Κ. Δημάρχῳ μέχρι Δρ. 400 πρὸς ἀπάντησιν τῆς ἀπαιτήσεως πρὸς τὸν κ. Διονυσίου Λαμπύρη πρὸς πληρωμὴν δαπάνης διὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐκτύπωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ προτάσει τοῦ κ. Προέδρου εἰπόντος ὅτι τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξαντλεῖται διὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ κα-

τά καιρούς ψηφισθεισών δαπανών, απέναντι των οποίων όμως έγινοντο εισπράξεις υπέρ τας προϋπολογισθείσας, το Συμβούλιον παρεδέχθη την μεταφοράν εις το αποθεματικόν κεφάλαιον του εν άρθρω 2ω «χρεώσιον του συνομολογησμένου δανείου προς ανέγερσιν Δημοτικού Θεάτρου» πσούτων δραχ. 6,000.

Είτα παρεδέχθη την πληρωμήν δραχ. 6 ανάλογον μερίδιον του Δήμου διά τὸ αντίτιμον τῆς κατά τὸ ἔτος 1867 ἀποσταλείσης εἰς τὸ ἐνταῦθα Τελωνεῖον πρὸς σφράγισιν τῶν ζῶων σφραγίδος.

Ἀκολούθως παρεδέχθη τὴν πληρωμὴν δραχ. 42 ἀπαντηθεισῶν ὑπὸ τοῦ εἰς Κρήτην μετενεγκόντος τοῦς ἐνταῦθα ἐναπομειναντας Κρήτας πλοιάρχου, δι' ἄρτον καὶ ἕτερα τροφίμα, ἅτινα ἐχορήγησε κατὰ τὸν διάπλουν εἰς τοὺς ἀπολύτως στερουμένους ἐκ τῶν αὐτῶν Κρητῶν.

Ἐπὶ τέλους τὸ Συμβούλιον ἐνετείλατο τὴν παραπομπὴν πρὸς τὸν Δημοτικὸν Σύμβ. Κύρ. Εὐστάθιον Μαυροπόδην, ὅπως γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Ἰωάννου Χαλικιά ἐξαιτουμένου ἀνταλλαγῆν κτημάτων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παρθεναγωγείου τῶν Ἀγίων Νικολάου καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς τοῦ Κράτους.

Κατόπι τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς περὶ καθάρσεως τῶν ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν προελεύσεων εἰς τὸ ἐν Δήλῳ Λοιμοκαθαρτήριον, σπεύδομεν ἤδη νὰ ὑπομνήσωμεν ὑμῖν τὸ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1867. Β. Διάταγμα, ὅπερ καταχωρίζεται κατωτέρω καὶ οὐ συνιστῶμεν ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν εἰς ἀπάσας τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν. Πρὸς δὲ ἐντελλόμεθα ὑμῖν νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὑφ' ὑμᾶς ὑγειονομικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων περὶ τὴν εἰς τοὺς λιμένας προσόρμισιν τῶν πλοίων καὶ ἑμπορίων.

Τὸ ἄρθρον 49 τοῦ περὶ κανονισμοῦ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτηρίων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 25 Νοεμβρίου 1845 κελεύει ῥητῶς, ὅτι «Ὅλα τὰ πλοία ἀφ' οἰοῦνται ὅτι εἰς τὸν τόπον καὶ ἂν ἐρχονται, θεωροῦνται ὡς ὑπὸ καθάρσιν ὄντα, μέχρις οὐ λάβωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ διάστημα διατηροῦνται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις, οἱ δὲ παραβαίνοντες αὐτὰς τιμωροῦνται κατὰ τὸν ὑγειονομικὸν Νόμον».

Ἐπειδὴ ὁμολογουμένως ἡ νόσος χολέρα ἐνεσκήψεν εἰς τὰ περὶ τὴν Ἀζοφικὴν μέρη καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ τοὶ ληφθέντων ἀρμόδιως τῶν προσηκόντων μέτρων πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ καθάρσιν τῶν ὑπόπιων προελεύσεων, οὐχ ἦτον παραγγέλλομεν δι' ὑμῶν τοῖς ὑγειονομικαῖς ἀρχαῖς, ἵνα, καὶ ἀφοῦ λάβωσιν ὑφ' ὅψιν τὰς τῶν ἐξωτερικῶν ἀρχῶν ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, ἐξετάζωσι διὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἱατροῦ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ λεπτομερείας τοὺς ἐν τοῖς πλοίοις καὶ παρατηρῶσιν ἀκριβῶς μὴ τοὶ τυχὸν ἡ νόσος ὑποκρύπτεται ληληθότως παρ' αὐτοῖς, τότε δὲ μόνον νὰ δίδωσιν εἰς τὰ πλοία τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 46 τοῦ προσηκόντος Διατάγματος τῆς 25 Νοεμβρίου 1845 ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὅταν περὶ αὐτῶν ἀδισταχῶς ἐκ τῶν ἰδίων ἐρευνῶν, ὅτι ἡ προέλευσις εἶναι καθαρὰ κατὰ τὴν πιστοποίησιν.

Προσέθετον, ὅτι θέλετε ἐκτελέσει διὰ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν τὰς παραγγελλίας ταύτας μετ' ἀκροῦ ζήλου καὶ προσοχῆς ἀόκνου, καθόσον πρόκειται περὶ τῆς δημοσίας τοῦ τόπου ὑγείας.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 19 Αὐγούστου 1871

Ἐντολῆ τοῦ Ἐπιπροέδρου,

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. Κ. ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἡ «Κλειὸς» τῆς 21 λήγοντος ἀναγγέλλει τὰ ἑξῆς:

Ἐξισοπέδωτος φίλος ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Φλωρεντίας περὶ τοῦ Αζουριωτικοῦ ζητήματος τὰ ἑξῆς, ἀληθῶς λίαν παράδοξα.

Ὅτε ἀνέγνω ἐσχάτως εἰς ἐφημερίδα τινὰ τῶν Ἀθηνῶν ὅτι σύμψαξ ὁ ἰταλικὸς τύπος πραγματευέται καὶ συζητᾷ τὸ Αζουριωτικὸν ζήτημα, ἐφαντάσθη ὅτι εὐρίσκομαι ἐν Πεκίνω καὶ οὐχὶ ἐν Φλωρεντίᾳ. Νομίζω ὅτι ἀναγινώσκετε τακτικῶς τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας, τοῦλάχιστον τὰς σπουδαιότερας τούτων. Σὰς ἐρωτῶ ἀπηντήσατε ποτὲ ἄρθρον περὶ Αζουρίου; Ἴσως ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες τῆς Κίνας περὶ τῶν Αζουριωτικῶν ἐκβολῶν, τὸ πᾶληθες ὅμως εἶναι ὅτι ὁ τύπος ὁ ἰταλικὸς μέχρι τοῦδε παρήλθεν ἐν σιγῇ τὸ ζήτημα τοῦτο ἢ τὸ πολὺ ἀρκεῖται μεταγράφων, λόγῳ ἀπλῆς πληροφορίας, ὅσα ἀπᾶξ τῆς ἐβδομάδος ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸν «Γερμανικὸν Παρατηρητήν».

Οἱ Ἴταλοί, μεθ' ὅλην τὴν μεσηδρινὴν φαντασίαν τῶν, δὲν ἐξάπτονται εὐκόλως, ἀπέδειξαν δὲ ἐν πολλοῖς ὅτι εἶναι σκεπτικώτεροι καὶ φρονιμώτεροι τῶν Γάλλων. Δύναται νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις οὐδέποτε ἀπέδωκε μεγάλην σημασίαν εἰς τὸ Αζουριωτικὸν ζήτημα ἐννοῶ δηλαδὴ νὰ εἴπω οὐχὶ ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Κ. Σερπιέρη, ἀλλ' ὅτι τὸ Αζουριωτικὸν ζήτημα θεωρεῖται ἐνταῦθα ὡς ὅπως δευτερεύον καὶ ἐπιδικτικὸν ἐπιχειροῦσιν ὡς λύσεως διὰ τῶν συνήθων διπλωματικῶν μέσων. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐπι τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, Βισκόντις Βενόστιας, εἶναι εἰς τῶν συνειστωτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νέας γενεᾶς ὡς ἐκ τοῦ προσηκόντος χαρακτήρος του καὶ τῶν διαλλακτικῶν ἀρχῶν του ἀποφεύγει πᾶσαν ἀνάμιξιν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων κρατῶν ἐφ' ὅσον δὲ οὗτος δικτελεῖ ὡς ὑπουργός, οὐδεὶς φόβος μήπως ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις περιέλθῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ Κ. Σερπιέρη καθ' ὅν τρόπον ὁ μακχρίτης Πάλμερστον ὑπὲρ τοῦ Ηκσίρκου. Γινώσκω ὅτι πρὸ μικροῦ πολλὰ ἐκτελέσθησαν προσπαθεῖαι ὅπως ἡ ἰταλικὴ πολιτεὺς ἐντονώτερον ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ὁ φρόνιμος ὑπουργός, ὅστις εἶναι ἐνταῦθα καὶ ἐνθερμος φιλέλληνας καὶ δίκαιος ἐκτιμητὴς τῶν δυσχερῶν περιστάσεων καθ' ἃς ἀντιπαραστέλλονται ἡ Ἑλλὰς, ἀπηνήσεν εἰς τοὺς φιλοκρηδῆς καὶ βιαίους τοῦτους συμβούλους, ὅτι δὲν δύναται νὰ πράξῃ τίποτε ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι θὰ καθυποβάλλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἐλεγχον τεχνικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι δὲν θὰ παραμελήσῃ μὲν τῶν συμφερόντων τῶν ἰταλῶν ὑπκόων, ἀλλ' ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἔχει ν' ἀσχοληθῇ σήμερον εἰς ἄλλο ζήτηματα, πολὺ σπουδαιότερα τῶν σκοριῶν τοῦ Αζουρίου. Ἄγνωστος ἔρρηθησαν μεταξὺ τοῦ Κ. Βενόστια καὶ τοῦ κ. Κουντουριώτου ὅτι ὅμως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἔδωκε δῆθεν ἐκ τοῦ προτέρου ὑποσχέσεις περὶ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ περὶ ἐκβολῶν νόμου, εἶναι γελοιοδύστατον ψεῦδος.

Ὅσῳκις ἀπαντήσατε εἰς τινὰ τῶν ἐν ἰταλίᾳ γαλλιστῶν ἐκδομένων ἐφημερίδων εἰδήσεις περὶ τοῦ Αζουριωτικοῦ ζητήματος, ἐπὶ τὸ ἐμμαντικώτερον μάλιστα διατετυπωμέναις, ἔχετε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας ὑπολαμβάνουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κομματικὰ τεχνάσματα. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔτυχεν νὰ ἴδω καθ' ὅδον ἕνα τῶν συντακτῶν σπουδαιὰς ἐφημερίδος τῆς Φλωρεντίας, μέλος τῆς Βουλῆς καὶ ἀγαθὸν φιλέλληνα. «Τί νεώτερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος; (μὲ ἠρώτησε μειδιδῶν). Δὲν γνωρίζω τίποτε (ἀπηνήσασα ἐγώ)—Προχθὲς ἔλαβον ἐπιστολὴν ἐξ Ἀθηνῶν (προσέθηκε) καθ' ἣν ὁ Κ. Κουμονδούρος ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν ὅτι θὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ἐξορμάλυνῃ αὐτὸς οἰκοθῆν τὸ Αζουριωτικὸν ζήτημα κατὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας» εἶπεν ἀληθῶς τοῦτο;—Δὲν γνωρίζω τίποτε περὶ τοῦτου (ἀπηνήσασα ἐγώ) ἀνέγνω ὅμως εἰς τὰς ἑλληνικὰς (!) ἐφημερίδας ὅτι τοιαύτην ὑπόσχεσιν ἔδωκεν ὁ Κ. Κουντουριώτης εἰς τὸν κ. Βενόστια, ἐπ' ὀνομασίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο δὲ μοι φέρεται παράξενον.—ἀλλὰ καὶ ἐγὼ (προσέθηκεν ὁ ἰταλικὸς δημοσιογράφος) δὲν τὸ πιστεύω, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ καλὸς ἀνταποκριτὴς παρακαλεῖ νὰ δημοσιευθῇ ἡ ἐπιστολὴ τῶν ὡς ἐκ Ἑλλάδος δῆθεν πεμφθεῖσα καὶ οὐχὶ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκ τὸς ἐὰν θέλῃ ἡ σύνταξις νὰ τὴν καταχωρήσῃ ὡς κύριον ἄρθρον, ὅπερ θὰ ἦτο τὸ καλλίτερον». Ἐνταῦθα δυστυχῶς διεκόπη ἡ διάλεξις. Πιθανὸν νὰ μὴ δημοσιευθῇ ψευδελίγραφος ἢ διατριβὴ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστέλλοντος ἐὰν ὅμως ἀναγκασθῆτε

εἰς τινὰ τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἐπιστολὴν ἐκ Ἑλλάδος ἢ ἀλλαχθεν περὶ τοῦ Αζουρίου, περιέχουσαν φαντασιώδεις διπλωματικὰς ἀποκαλύψεις πρὸς ἐνοχοποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐνθυμηθήτε ὅτι ἡ διατριβὴ εἶναι γνήσιον προϊόν Ἀθηναϊκοῦ ἐργαστηρίου. Ἢδη κρίνω περιττὸν πᾶν οἰονδῆποτε σχόλιον. Θεωρῶ ὅμως εὐτύχημα ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνακαλύπτονται τὰ μυστηριώδη ἐλατήρια σκανδαλώδους θορύβου, λίαν ἐντέχνως παραχθέντος πρὸς ἐξυπρέτησιν πατριαστικῶν παθῶν».

Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βιέννης, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων μετέβη εἰς Γαστάν, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας. Φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς συνδιασκέψεσι τοῦ Γαστάν ἐγένετο λόγος καὶ περὶ Ἀνατολῆς, καὶ ὅτι τὸ αὐτόθι διατυπωθῆν ὑπὸ τοῦ Βίσαρκ καὶ τοῦ Βάυστ γερμανοαυστριακὸν πρόγραμμα θὰ δικοινοῦν καὶ εἰς τὰ μικρότερα κράτη. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπανακάμπτει εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ Βενετίας, ἕνθα περιμένεται σήμερον, 21 Αὐγούστου.

Ἀνέγνωμεν εἰς τινὰ αὐστριακὴν ἐφημερίδα ὅτι ἡ εἰς Πετροῦπολιν ἀποδημία τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις πολιτικῶν δῆθεν σκοπόν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπεπειράθη νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ πρόγραμμα «τῶν θιασωτῶν τῆς μεγάλης ἰδέας». Ἡ Ῥωσσία δὲν εὖρε παραλόγους τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὑπέσχετο μάλιστα ὅτι, ἐν εὐθέτω χρόνῳ, θὰ χρηρηγήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιγαθῆς τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἶναι τῶ ὄντι «ἀξία βελτιονοῦς τύχης». Συνεβούλευσεν ὅμως τῷ βασιλεὶ τῶν Ἑλλήνων νὰ μὴ ποιήσῃ τί ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνδεχόμενον νὰ διεγείρῃ τὴν ὑπόνοιαν τῆς Γ. Πύλης. Κατὰ τὴν Ῥωσσίαν, ἡ Ἑλλὰς τοσούτω μάλον ὀφείλει νὰ θεραπεύσῃ τὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις αὐτῆς, καθ' ὅσον ἐκ τῆς φιλικωτέρας τούτων τροπῆς ἐξήρηται ἡ ἐπίδοσις καὶ μέχρι τινὸς ἡ εἰς τὸ μέλλον πραγματοποιήσῃ τῶν εὐχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ταῦτα ἀναγράφει ἡ αὐστριακὴ ἐφημερίς, ταῦτα δὲ μεταδίδομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Κλειῶς» ὡς ἀπλῶς λεγόμενα, ἅτινα φυσικῶς τῷ λόγῳ χηρῶσιν ἐπιθεωριώσεως.

Ἡ ἐπίσημος «Ἐφημερίς τῆς Πετροῦπόλεως» κατεχώρισε μακρὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴν ἕνθα παρατηρεῖται πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι ἐδ ἐνεστέθη ἑλληνικὴ κυβερνήσις μεθ' ὅλους αὐτῆς τοὺς ἀγῶνας ὅπως διανοιῆσθαι ὁδὸν ἄγουσαν εἰς ἐλευθέραν τινὰ ἐνεργείαν, εἶναι οὐδὲν ἥττον ἠναγκασμένη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ νῦν μὲν ἀπέναντι τοῦ κράτους τῆς κοινῆς γνώμης, νῦν δὲ ἀπέναντι τῆς ζήνης πολιτικῆς. Ὁ ἐπιστολογράφος μνημονεύει ἐν πρώτοις τὸ περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Τρικούπη ζήτημα πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι φιλικώταται· εἶτα δὲ μεταβαίνει καὶ εἰς τὸ περὶ ἐκβολῶν τοῦ Αζουρίου, περὶ οὗ ἐπάγει τὰς «Σφόδρα ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ στέρξῃ τὴν ἐξορμάλυνσιν τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ δικιτησίου κρίσεως, ἥτις ὅπως δῆποτε θὰ ἀπετέλει προηγούμενον λίαν μὲν ἐπιζήμιον εἰς τὸ ἔθνικόν αἶσθημα οὐδαμῶς δὲ ἀρμόζον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ καθ' ἡμᾶς δικαίου». Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ ἡμιεπίσημος ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐβελτιώθη παντάπασιν καὶ ὅτι «ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνεργεῖ ὑποκόπως κατὰ τοῦ ὑπουργείου, διεγείρουσα διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν κοινὴν γνώμην κατ' αὐτοῦ καὶ δημιουργοῦσα ἐν πάσῃ περιπτώσει τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα προσκόμματα, ὡς τε νὰ προκαλέσωσι νέαν ὑπουργικὴν κρίσιν».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Σὺν θεῷ ὁ τραγητὸς καὶ ἡ ἀποξήρασις τοῦ σταφιδοκάρπου ἐπερατώθησαν πάνυ εὐτυχῶς. Ὡς ἐκ τούτου ἔχομεν σταφιδοκάρπον ἀρίστης ποιότητος. Τὸν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρὸς ἐξορμάλυνσιν τῆς ἐπιγαθῆς ἀποσταλείσθαι τὸν κ. Κουμονδούρος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὴν συνέταξιν αὐτῆς ἕτερον δίκαιον τοῦ ὀνόματός τοῦ Νικολάου Ἰγνατίου, ἡμᾶς τῆς δημοτικῆς ἐπιτροπῆς ἀντιπροσέβη, ὅτι Β. Στρατὸς μετὰ τῆς Β. γωροφυλακῆς, καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ ἐνταῦθα σταθμεύοντος πρὸ ἡμερῶν Βασιλικῶν αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἔστρεψεν ἐπὶ τόπου, καὶ μετὰ μεγίστου ζήλου καὶ ἀπαραμύλλητου δραστηριότητος ἐκθένας ἀσειδῶς τὴν ζωὴν τῶν εἰς προφανῆ κίνδυνον, καὶ βοηθεῖα τῶν δημοτικῶν ἀντιπλοίων κατέσβεσαν τὸ πῦρ ἐμποδίσαντες οὕτω τὴν

ΤΑΚΤΟΒΑΛΕΙΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΡΟΪΚΤΟΡΙΟΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ

εις τας πλησιον οικίας διαδοσίν του εκφράζομεν
θθεν την ευγνωμοσύνην μας εις τους αξίους ναύτας
του αυστριακου ατμοπλοίου, και εις τον ενταύθα Β.
Στρατόν μετά των Β. χωροφυλάκων.

—Μη παρασταθέντες εις τας εξετάσεις του Δη-
μοτικού Σχολείου της Βορείου πλευράς, ως και εις
εκείνας των θηλέων, απλώς δε μόνον πληροφορη-
θέντες ότι αυτά απέβησαν κατ' ευχην, περιωρίστη-
μεν εις το να ποιήσωμεν την απλήν εκείνην περι-
αυτών μνείαν εν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ.
Ακολουθῶς ὅμως προσαχθεῖσάν των ἐκθέσεων τῶν
ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, ἐμάθομεν μετ' εὐχαριστή-
σεως ὅτι ἐν αὐταῖς κατεδείχθη ὁ τελεσφόρος
ζῆλος καὶ ἡ ἀκρα ἐπιμέλεια τῶν διδασκάλων Κ.
Κ. Νικολάου Δρογγίτου τοῦ καὶ διευθύνοντος τὸ
σχολεῖον τῆς βορείου πλευράς, εὐλαβεστάτου ἱε-
ρέως Ἰωάννου Λεονταρίτη, Κυρ' Ἀγγελικῆς Πορι-
ώτου διευθυντῆρος τοῦ σχολείου τῶν θηλέων, καὶ
Κ. Ροζάνδρας Πολίτη. Ἀπονέμομεν ὅθεν καὶ τοῖς
ἀξιοτίμοις τούτοις διδασκάλοις τὸν ὀφειλόμενον ἔ-
παινον.

—Ὡς φαίνεται εις τὰς συκοφαντικὰς ἐκδρο-
μὰς του, ἐν αἷς καὶ μόναις διαπρέπει ὁ Λαός,»
ἐνίοτε ἀπαντᾷ καὶ πόδας μὴ θρυνομένους νὰ τὸν
λακτίσωσι. Κατ' αὐτὰς ἐκατηγόρηθη ἐπὶ συκοφαν-
τικῶν παρὰ τε τοῦ κ. Ἀθ. Πετμεζᾶ καὶ Βουρζου-
κίδου ὡς ἀποδιδούς εις αὐτοὺς συκοφαντικὰς πρά-
ξεις, παρ' αὐτῶν δὴθεν πραχθεῖσαι ὡς δημοσίων
ὑπαλλήλων, ἐνῶ μεταξύ ἄλλων, καθ' ἃς ἀναφέρει
ἐποχὰς, οὗτοι δὲν διετέλουν εις τὰς παρ' αὐτοῦ
ὑποδείκνυμένας θέσεις. Ἄλλ' εἰς τὴν πλαστικὴν
τοῦ «Λαοῦ» φαντασίαν καὶ τί δὲν ἐπιτρέπεται!

—Εἰς τὸν τελωνιακὸν κλάδον ἐγένοντο αἱ ἐξῆς
μεταβολαί.

Ὁ Σπ. Βάλβης διορίσθη τελωνῆς Σπετσῶν ἀντι-
τοῦ ἄχρι τοῦδε κ. Σίμου διορισθέντος ἐπιστάτου
τῆς διαμετακομίσεως ἐν Σύρῳ. Ὁ τελωνῆς Ζα-
κύνθου κ. Θίμελης μετετέθη εἰς τὸ τελωνεῖον Ἀ-
θηνῶν ἀντι τοῦ Κ. Ἀργασάρη μετατεθέντος εἰς
Κερκλληνίν, ἀντι τοῦ Κ. Σωτηροπούλου μετατε-
θέντος εἰς Ζάκυνθον.

—Ὡς ἐκ τῆς εἰς Ῥωσίαν ἐνσκήψεως τῆς βρο-
τολογίου χολέρας ἡ Κυβέρνησις φρονίμως ποιῶσα
προέβη εἰς προφυλακτικὰ μέτρα ἃς ἐπιστήσωσι
μὲ τὴν προσήκουσαν σπουδαιότητα ἀναλόγως τοῦ
μεγέθους τοῦ κινδύνου τὴν προσοχὴν τῶν αἱ ἐπι-
τετραμέναι τὴν ἐκτελεσθῆναι τὰς διατάξεις τῆς
Κυβερνήσεως ἀρχαί, ἡ δὲ Κυβέρνησις πεποιθᾶμεν ὅτι
δὲν θέλει ἐπανακουθῆ εἰς μόνην τὴν ἐκδοσιν τῶν
δικταγῶν, ἀλλὰ θέλει ἀγρύπνως ἐπιτηρῆ τὴν ἀ-
κριβῆ καὶ αὐστηρὰν αὐτῶν ἐφαρμογὴν.

—Εἰς τὸν δῆμον τῆς Ἰθώμης ἀνεκαλύφθη λό-
φος δόλοκληρος ἤτοι γῆ σακωνούχος· τεμάχιον ἐκ
τῆς γῆς ταύτης πλύνει καὶ καθαρῶς λαμπρότατα
τὰ ἐνδύματα· οἱ χωρικοὶ ἰδόντες τὴν ἐνέργειαν ταύ-
την τοῦ χώματος τούτου ἀθροῖσι κόπτουσι καὶ ἀ-
ποταμιεύουσι ἐξ αὐτῆς· ὁ κύρ. Νομάρχης λαθῶν
γνώσιν τοῦ πράγματος· τούτου ἔλαβε τὰ κατάλ-
ληλα μέτρα πρὸς διακτῆρσιν αὐτοῦ μέχρις οὗ λά-
θη τὰς δευτέρας διαταγὰς παρὰ τῆς κυβερνήσεως.
(Ἐξέτασις) Ἐφ. Καλαμών.)

—Ἐν Παρισίῳ ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τὴν ἐπι-
γραφὴν «ἡ Πρωσία ἐν τῇ Ἀνατολῇ» περιεργον
πολιτικὸν φυλλάδιον, οὗτινος ὁ ἀνώουμος συγγρα-
φεὺς ἀποπειράται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἡ
Ἀγγλία θὰ πάθῃ πολὺ χεῖρονα ἢ ὅσα ἔπαθεν ἡ
Γαλλία ὑπὸ τῆς Γερμανίας. Ὁ ὄλεθρος τῆς Ἀγ-
γλίας εἶναι ἀναγκαστὸς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχε-
δίων τοῦ Βίσμαρκ ὅστις φοβεῖται πάντοτε νῆαν
τινὰ ἀγγλογαλλικὴν συμμαχίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Γαλ-
λία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξολοθρευθῆ ἐφ' ὅσον
διατελεῖ ἰσχυρὰ ἡ Ἀγγλία, ὁ Βίσμαρκ (κατὰ τὸν
συγγραφέα τοῦ προμνημονευθέντος φυλλάδιου) συν-
ουλοῦσιν ἐπὶ συμμαχίαν μετὰ τῆς Ῥωσσίας, καθ' ἣν
οἱ μὲν Γερμανοὶ θὰ ἐκτείνωσι τὸ κράτος αὐτῶν μέ-
χρι τῆς Ἀμερικής καὶ Γερμανίας, οἱ δὲ Μοσχοῦται
θὰ καταλάβωσι τὴν ἐν τῇ ἰνδικῇ ἀγγλικῇ κυριαρ-
χίαν. Ἡ περατώδης αὕτη συνθήκη εἶναι μάλιστα
ὑπερβαρύνουσα!

—Προχθὲς ἀπεβίωσεν ἐνταύθα εἰς τῶν πρώτων
κραιπωλῶν τῆς ἀγορᾶς ἡ μάλλον εἰπεῖν ὁ πρῶ-
τος αὐτῶν κατὰ τὸ χρηματικόν. ὁ ἐξ Ἄργους
ἐλκὼν τὴν καταγωγὴν Ἰωάννης Βαρίκας, εἰς ἡλι-
κίαν 70 ἐτῶν. Ἡ διαθήκη αὐτοῦ ἀναγνωσθεῖσα
ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ ἐξέπληξε τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύου-
σης καὶ διήγειρε τὸν θαυμασμὸν πάντων. Ἄπασαν
αὐτοῦ τὴν περιουσίαν συνισταμένην ἐκ πολλῶν χι-
λιάδων δραχμῶν διέθεσε σχεδὸν ὑπὲρ τῶν φιλαν-
θρωπικῶν καταστημάτων καὶ εἰς ἰδιώτας φίλους
του, ἀφοῦ τὸ ἐν τρίτον τῆς ὄλης αὐτοῦ περιουσίας
ἄφησεν εἰς τὴν μητέρα του, σύμφωνα μὲ τὸν νό-
μον, περὶ κληθῶν αὐτὴν ὅπως μετὰ τὸν θάνατόν

της προσφέρῃ καὶ αὕτη τὴν περιουσίαν εἰς τὸ ἔθνος.
Μεταξὺ τῶν ἀφιερωμάτων αὐτοῦ σημειοῦμεν τὰ
οὐσιωδέστερα.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀφίνει δραχμὰς 250 χι-
λιάδας καὶ ἄλλας τόσας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ
ἐθνικοῦ στόλου. 4,000 δραχμὰς εἰς τὸν δικηγό-
ρον του κ. Ἀθ. Κατριβάνου, ἀνὰ 1000 εἰς τρεῖς
ἀρχιερεῖς οἵτινες ἤθελον συνοδεύσει τὴν ἐκφορὰν του.
Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Ῥωσικὴν τοῦ Νικοδήμου
ἄφησε ποσὸν τι ἵνα μνημονεύηται τὸ ὄνομά του,
ἔτι δὲ διέθεσε ποσά τινα ὑπὲρ τῶν συγγενῶν καὶ
τῶν ὑπηρετῶν του καὶ ὑπὲρ τινῶν ἄλλων.

Ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἄφησε τὸν
Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν πρόεδρον τοῦ ἐ-
θνικοῦ στόλου καὶ τὸν δικηγόρον του Ἀθ. Κατρι-
βάνου. Ἡ κυβέρνησις ἀπένευσε τῷ μακαρίτῳ κα-
τὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του, ἵνα ἡ
κλιδεῖα αὕτη γενήσεται ἐπισήμως, τὸ παράστημα τοῦ
Σωτῆρος. Εἶθε τὸ παράδειγμα τοῦτο νὰ μιμηθῶσι
καὶ ἄλλοι οἵτινες θησαυρίζοντες ἀφίνουσι μετὰ θά-
νατον τὴν περιουσίαν αὐτῶν εἴτε εἰς διεφθαρμένους
υἱοὺς, εἴτε καὶ εἰς συγγενεῖς ἀγνώμονας.

Ἀιώνια ἡ μνήμη τοῦ Ἰωάννου Βαρίκα.
(Πρωῖνός Κήρυξ Ἀθηνῶν)

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις μετὰ πολυῶδινον ἀσθέ-
νειαν ὁ υἱὸς τοῦ ΜΑΡΚΟΥ Δημήτριος Βότσαρης.
Ἐπάρχουν ὀνόματα διὰ τὰ ὁποῖα πᾶς ἔπαινος ἢ
ἐγκώμιον εἶναι περιττὰ. Ἡ Ἑλλάς αἰσθάνεται ὅτι
ὁ Δημήτριος Βότσαρης ἀφίνει κενὸν τὸ ὅποιον αὐ-
τὴ ἀδυνατεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀναπληρώσῃ. Ἡ
Ζάκυνθος ἤτις ἐν τῇ νεότητι τοῦ Δημητρίου τὸν
ἐτήρησεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς καὶ ἤτις, ὅταν ἄλ-
λοθι τὰ ἄγρια πάθη μαινόμενα ἐστεροῦσαν τὸν Βό-
τσαρην τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, ἀνεκῆ-
ρυκτεν αὐτὸν πολίτην καὶ δημότην αὐτῆς, ἡ Ζά-
κυνθος μᾶλλον ἴσως πάσης ἄλλης ἐπαρχίας εἰς τὴν
ἀπώλειαν τοῦ Βότσαρη πενθεῖ.

Μετὰ τὸν πρό ἐνός μηνὸς θάνατον τῆς Μα-
ρίας π. Πέτρου Κλάδη παρηκολούθησε ταύτην εἰς
τὴν αἰωνιότητα καὶ ἡ ἐπίσης σεμνὴ καὶ ἀγαθὴ μι-
κροτέρα ἀδελφὴ τῆς Ἀδαμαντίνης. Ὁ Θεὸς κατατά-
ξαι ἀμφοτέρας μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, καὶ πα-
ρηγοῦσάι τοὺς ἀδελφίους ἀπαρηγοῦσάι τοὺς ὑπὲρ
ρα καὶ ἀδελφὸν αὐτῶν.

La vie est un combat dont la palme est aux ciels.
(G. Diderot).

Δὲν εἶχεν ἡ νύξ τῆς 21.ης Αὐγούστου ἀ-
πλώσει τὰς ζοφεράς αὐτῆς πτέρυγας, ὅπότεν
οἰμωγαί καὶ δάκρυα ἐπλήρουν τὴν οἰκίαν τοῦ
σεβαστοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ἀντωνίου Μάτε-
ση, καθὸσον ἡ ἀξιοτίμος σύζυγος αὐτοῦ, ἡ ἀ-
εῖποτε διακριθεῖσα διὰ τε τὸ μείλιχον τοῦ ἡ-
θους καὶ τὴν σεμνοπρεπῆ αὐτῆς συμπεριφο-
ρὰν, ἡ ἦτσον πικρὰς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη
ἀποκαταστήσασα τὰς ἑαυτοῦ πικρίας ἐν τῷ ἀ-
χανεῖ πελάγει τοῦ πολυκυμάντου βίου, ἀπέ-
πτα εἰς Κύριον, ἄγουσα τὸ 60.ον ἔτος τῆς
ἡλικίας τῆς.

Πρὸ ἐτῶν καταμαστιζομένη ἡ μακαρίτις
ὑπὸ χρονικῆς τῶν ποδῶν νόσου, ὑπέπεσεν εἰς
τὸ δξύθηκτον τοῦ τανηλεγους θανάτου δρέ-
πανον, κατ' οὐδὲν μὴ ἰσχυσάντων τῶν μέσων
τῆς ἐπιστήμης. Σκληρὰ δοκιμασία!

Ἡ Κιάρρα Μάτση θυγάτηρ πλουσίας ἄλ-
λοτε οἰκογενείας, γεννηθεῖσα ἐν Ζακύνθῳ ἔ-
τυχε τῆς ἀγωγῆς ἐκείνης ἧς ἐτύγχανον τὰ
τῆς τότε ἐποχῆς διακεκριμένα τέκνα, τοῦ πα-
τρός αὐτῆς μεγίστην δειξάντος προθυμίαν καὶ
μὴ φεισθέντος οὐδενὸς κόπου, ὅπως καταστή-
σῃ τὴν μεταστάσαν ἀληθὲς ἀγλαΐσμα τῆς
οἰκίας του· πρὸς δὲ καὶ τῶν γραμμάτων μὴ
ὀλιγωρήσασα, ἀτε δὴ τὴν τε Ἑλληνικὴν καὶ
Ἰταλικὴν γλῶσσαν πᾶνυ καλῶς γινώσκουσα.

Ἠλθὲν καίτοι οὐσα τοιαύτη ἡ αἰοίδιμος Κι-
άρρα, καίτοι ἡ ζωὴ αὐτῆς τῆς ἐμφορᾶς ἀπὸ
θὰ κευθούσης, ἐξορκιστῆς ἦν τῆς ἡθικῆς καὶ
τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἐπεπρωτο κλι-
νῆρης ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ παλαιῆ ἐναντι τοι-
οῦτου πάθους, ὁσημέραι ἐπικινδυνώδεστερον χα-
ρακτῆρα λαμβάνοντος. Ὡ πεπρωμένον! Ὡ τύχη!

Τοιαῦτα εὖν αἰσθήματα ἔχουσα, δὲν ἠδύ-
νατο νὰ μὴ ἦναι ἀξιάγαστος σύζυγος, φι-
λόστοργος μήτηρ, πρὸς τοὺς φίλους οὐσα κα-
θαρά ὡσεὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς πρὸς τοὺς νέους

συμβουλευτικῆ, παραμυθητικῆ δὲ πρὸς τοὺς
γέροντας· διὸ, ταῦτα πάντα ἐκτιμῶσα ἡ ἀξιο-
τίμος οἰκογενεὶα τῆς μελανείμων περιστάτο τῷ
τάφῳ τῆς, θερμὰ δάκρυα σπένδουσα ἐπ' αὐτῆς.

Ἐπὶ τοιούτων ὅθεν αἰσθημάτων περικοσμου-
μένη μέχρι τῶν ὑστάτων αὐτῆς στιγμῶν, καθ' ἃς
ἀπεχαιρέτα ἡ πολυτλήμων τὸν ἀλγεινὰ
στεναζόντα σύζυγον καὶ τὰ ἀντάξια ἑαυτῆς
τέκνα, εὐχομένη αὐτοῖς τὴν εἰς τὴν ἄλλην
ζωὴν συνάντησιν, ἡ ἱλαρὰ φωνὴ αὐτῆς ἐφέ-
ρετο ὡς οὐρανία μελωδικὴ ἤχῳ, ἀντηχοῦσα ἐν
τῷ μέσω τῶν πλέον ζωηροτέρων θρήνων, ἀ-
ποχωρισμοῦ καὶ ἀπελπισίας. Ὡ ματαιότης
τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων!

Ὁ δυστυχὴς ἀνθρώπος διαφοροτρόπως συ-
σκέπτεται καὶ ὡσεὶ ἔμπορος συναλλάττεται
μετὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπότεν αἰφνης ἔρχεται ὁ θά-
νατος, ἡ πραγματικὴ αὕτη ἀποσύνθεσις, ἧτις
ἅμα ἐκτελουμένη εἰς ἄλλην δίδει χώραν γέν-
νησιν συνδυασμοῦ ἑτέρου εἴδους· διὸ λίαν εὐ-
φωῶς καὶ ὁ παρ' ἀγγλοῖς διάσημος (Σαικσπη-
ρος) τὸ μάταιον καὶ ἐφήμερον τῆς υπάρξε-
ως ἡμῶν περιγράφων ἠδυνήθη εἰπεῖν ὅτι «τὸ
ἀποτελοῦν ἄλλοτε τὸ σῶμα τοῦ Καίσαρος ἐμ-
φράττει ἴσως σήμερον ὁπῆν τινα πεπαλαιωμέ-
νου τοίχου».

Ἐπανερχόμενος τέλος πρὸς τὴν μακαρίτιδα
ἐνθα ἡ ῥύμη τοῦ αἰσθήματός μου μὲ παρέσυ-
ρεν, εὐχηθῶμεν, καθὸσον πάντες οἱ ἐκ τοῦ σύν-
εγγυς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς γνωρίσαντες, πάν-
τες πενθοῦσι αὐτὴν, ἵνα ὁ ὕψιστος, ὁ τὰς
τύχας τῆς ὑψηλῆς διέπων, δώσῃ βάλαμον πα-
ρηγορίας τῇ τεθλιμμένῃ οἰκογενεῖα, ὅπως ἀνε-
χθῶσι μὲ Σωκρατικὴν ὄντως ἀνοχὴν τὸν σκλη-
ρὸν αὐτῆς ἀποχωρισμόν. Ἐμεῖς δὲ οἱ τὰς
ἀρετὰς τῆς μεταστάσης ἀρκούντως ἐκτιμήσαν-
τες, δεῦτε σὺν ἐμοὶ ἐπέπωμεν τῇ ἀποχωρι-
σθεῖσιν τρις, γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν, ὦ ἀείμνηστε.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 22 Αὐγούστου 1871.

Φ. Α. Τερτσέτης.

Τηλεγραφήματα.

Παρίσιον, 19/31 Αὐγούστου. — Ἡ ἐθνικὴ
Συνέλευσις ἐξακολουθοῦσα τὴν κατὰ παραγράφους
συζήτησιν τῆς προτάσεως τοῦ Ριβέ, ἐνέκρινεν αὐ-
τὴν ἐν συνόλῳ διὰ ψήφων 480 ἐναντίον 93.

Ἀὐτόθεν, 19/31. — Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς
χθὲς γενομένης συνεδριάσεως ὁ Quinet προσήγαγεν
ἐπ' ὀνόματι πολλῶν συναδέλφων του πρότασιν πε-
ρὶ δικλύσεως τῆς Συνελεύσεως.

Ἀὐτόθεν, 19/31. — Ἡ τροπολογίη τοῦ
Δυφῶρ ἐνεκρίθη διὰ ψήφων 523.

Γαστᾶν, 19/31. — Σήμερον (21 Αὐγού-
στου) ἀφίκετο ἐνταύθα ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Παρίσιον, 20/1 7βρίου. — Εἰς τὰς ἐ-
παρχίας ἐνεποιήθη γενικὴν εὐκρέστησιν ἢ περὶ τοῦ
Θεῖος ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως ἄπασαι σχεδὸν αἱ
κυβερνήσεις ἀπέστειλαν συγκαταθέτρια τηλεγραφή-
ματα πρὸς τὸν Θεῖον.

Ἀθῆναι ὥρα 12 λεπτὰ 10 Μ. 8 7βρίου
Ζάκυνθος » 7 » 40 Π. Μ. 9 »

Νομάρχης καὶ Ἐπάρχους
τοῦ Κράτους.

Κοινοποιῶ κατωτέρω τηλεγράφημα τῆς Α.
Μ. τοῦ Σεβαστοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν κ. Πρω-
θυπουργὸν περὶ τῆς αἰσίας αὐτῆς ἀφίξεως εἰς
τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος.

Γ. Γραμματεὺς
Γ. Ζηνόπουλος.

Ἐν Κερκύρα τῇ 26 Αὐγούστου 1871.

Πρὸς τὸν Α. Ε. τὸν Πρωθυπουργὸν κ.
Κουμουνδούρου.

Ἄθῆνας.
Ὁ Θεὸς περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐφθασα εἰς
τὴν Κέρκυραν. Νόμισα ἑαυτὸν εὐτυχῆ διότι αἱ-
σῶς ἐπανήλθον εἰς τὴν ἀγαπητὴν μου Ἑλ-
λάδα ἧς ἡ εὐημερία εἶναι μόνος τῆς ψυ-
χῆς μου πόθος. Μετ' οὐ πολὺ θὰ εἶμαι εἰς
τὴν πρωτεύουσάν ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΣΤΑΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ.